

Na závěr ještě uvedme, že v tomto na nové kostelní vybavení „úrodném“ roce byla také vyzlacena monstrance z městského kostela, neboť „byla již velmi zašlá“. „Nechal ji vyzlatit duchovní správce v Budějovicích u pasíře Schättingera, jenž zhotovil do ní stříbrnou lunulu (=půlměsíkový podstavec pro hostii – pozn.) a opatřil ji kameny za 84 Korun. Peníze ty sebrány v městě od členů spolku sv. Bonifáce.“

Co říci závěrem. Od těchto událostí uběhlo právě sto let. A co se změnilo? Ve starém Rožmitále již na oltářích sv. Františka Xaverského a sv. Anny oltářní kameny nenajdeme. Oltářní menzy byly totiž výrazně zmenšeny. V Sedlici byla vloni vysvěcena kaple ke cti sv. Václava, letos se zvonek v předvečer jeho svátku opět rozezní. Ve Věšíně by bylo třeba opravit varhany. Změnilo se mnohé. Kaple a kapličky však zůstaly. Bez nich si venkovské násvi dokážeme jen těžko představit. Už se v nich či u nich nescházejí takové zástupy, ale zcela opuštěné také nejsou. A dá-li Bůh, ani nikdy nebudou.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová

Zprávy a oznámení

Poděkování

Děkuji panu Drechslerovi za opravu zchátralých omítek ve farním kostele a také těm, kdo se zúčastnili úklidu farního kostela před poutí.

Bohoslužba v domově důchodců

Ve čtvrtek 21. září bude od 15.00 hod. slavena v kapli rožmitálského domova důchodců mše sv.

Mše sv. v Sedlici

V kapliče sv. Václava na sedlické návsi bude sloužena mše ke cti tohoto českého patrona ve středu 27. září od 19.30 hod.

Sv. Václav v Rožmitále

Z důvodu slavnosti sv. Václava, jež připadá na čtvrtek 28. září, bude v tento den v městském kostele sloužena mše sv. večer od 18.00 hod.

Úmysly mší svatých od 18. září do 1. října 2006

Ranní mše sv. R: Ne 8.30 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
 m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
 V: Pá 17.00 hod. V - kaple sv. Anny ve Voltuši

Po 18.9.	mše sv. není	Po 25.9.	mše sv. není
Út 19.9. M	Na dobrý úmysl dárce	Út 26.9.	Za Růženu Férovou
St 20.9. M	Na poděkování a za Boží pomoc	St 27.9. M	Za Václava Fouse a jeho rodiče
Čt 21.9. m	Na poděkování a za Boží pomoc	Čt 28.9. M 18.00 !	Za Václava Jenfčka, manželku a děti
Pá 22.9. M	Za rodinu Zemkovu, Homulkovu a Horníkovu	Pá 29.9. M	Za Gertrudu Štěpánkovou
So 23.9. M	Za † Jana Roskota a za Boží pomoc	So 30.9. M	Za Vojtěcha Halíka, jeho rodiče a sourozence
Ne 24.9. R	Za rodiče Beranovy, syna a snachu a rodinu Merglovu a Bretlovu	Ne 1.10. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 27.9. 2006. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 15 Ročník III

17. září 2006

Andělé a lidé

*Hle, pošlu před tebou anděla,
 aby nad tebou po cestě bděl
 a přivedl tě na místo,
 jež jsem ti určil.*

*V něm přebývá mé Jméno.
 Jestliže budeš jeho hlasu bedlivě naslouchat
 a budeš dělat, co říká,
 budu nepřitelem tvých odpůrců.*

*Uctěvej ho a naslouchej jeho hlasu
 a nebouři se proti němu.*

*Můj anděl půjde před tebou,
 praví Bůh.*

(srv. Bible, Exodus 23,20-23)

*Jakmile nastane noc,
 pošle ti Bůh anděla,
 aby ti rozsvítil několik hvězd.*

(Phil Bosmans)

Kdo jsou andělé?

„Anděl je v první řadě název úkolu.“ (sv. Augustin). Andělé jsou celým svým bytím Boží služebníci a poslové, kteří slouží při uskutečňování Božích záměrů. Jsou to čisté duchové, nesmrtelné bytosti, mající rozum a vůli.

Andělé a Ježíš Kristus

Kristus udělal z andělů posly svého plánu pomoci člověku a záchranu. Celý život Ježíše Krista je obklopen působením andělů: jejich chvalo zpěv zní při Kristově narození, ochraňují Ježíšovo dětství, obsluhují ho na poušti a dodávají mu síly ve smrtelné úzkosti. Andělé také oznamují radostnou zvěst o vtělení a o Ježíšově vzkříšení. Při Kristově druhém příchodu, který ohlašují, mu budou sloužit při jeho soudu. Kristu se klanějí všichni Boží andělé (srv. Žid 1,6)

Andělé v životě (každého) člověka

Od dětství až k hodině smrti je lidský život obklopen přítomností andělů. Každý má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho chránil a vedl k naplněnému životu. Člověk potřebuje ochranu andělů ze dvou závažných důvodů: v první řadě proto, že je nedokonalou a porušenou bytostí (důsledkem hříchu – odmítnutím Boha), a dále proto, že je předmětem neustálých satanových útoků a nástrah. Sv. Tomáš Akvinský říká: „Aby nebyly podmínky zápasu nerovné, člověk dostává jako náhradu v první řadě pomoc Boží milosti a v druhé řadě ochranu andělů.“ Posláním andělů není ale pouze odvracet zlo, nýbrž především vést k dobru. Anděl nás vždy a všude provází a spolupracuje na našem dobrém konání. Láska andělů k nám je čistá, silná, nepodléhá žádným výkyvům, neochabuje a je nezištná. Přítomnost této lásky zakusí všichni, kteří se jí otevrou. Člověk se k andělům může obracet ve všech chvílích svého života s prosbou o ochranu, vedení a pomoc.

„Andělem“ může být i každý člověk

Máš problém. Nemůžeš dál. Nejde to. Už jsi hotov. Tu někdo dostane vnuknutí, jakýsi tichý a naléhavý příkaz jít za tebou, prokázat ti lásku, pomoci ti, potěšit tě, ukázat řešení, dát ti radu, udělat rozhodný krok. Potom řekneš: „Ty jsi anděl!“ Tma se prosvětčila, starost zmizela, život je zase plný jasu. Potkal jsem již spoustu andělů. Často na ulici, v lidském hemžení. Najednou tu byli, podali mi ruku, pomohli rozřešit problém a zase zmizeli, aniž by čekali na poděkování. „Andělem“ můžeš být i ty sám. (Phil Bosmans)

Zkušenost papeže Pia XI.

„Když se mi stane, že se musím setkat s nějakou problematickou osobou, obracím se ke svému andělu strážnému. Celou záležitost mu svěřím do rukou a prosím ho, aby se přimluvil u anděla strážného toho člověka a prosil ho, aby uklidnil a osvětlil svého chráněnce. Rozhovor se pak velice usnadní.“ (Pius XI.)

(převzato z www.vira.cz)

Existují andělé? A mají křídla? (Eva Muroňová)

Bytost s křídly převádějící dítě přes lávku nad propastí? Děťátko v košilce třepetající se nad hlavami zástupů? Postava z pohádek v bílém rouchu? Ten převlečený, kdo chodí s Mikulášem a čertem, nebo snad ta postava z reklamního plakátu, která nabízí zboží?

Kdo je to anděl?

Na jedné straně podivuhodný Boží posel z biblických příběhů, který doprovází, chrání, uzdravuje a přináší dobré zprávy, na druhé straně podivný kýč ve službách světa. Mezi nimi leží obrovská propast. Propast se prohlubuje také zásluhou mnohých prarodičů, kteří se domnívají, že je dětem bližší a srozumitelnější vztah k andělům nebo k postavě malého dítěte Ježíše, a zahlcují své vnuky a vnučky andělíčky a zbožnými obrázky. Je to jinak. Přirozený vztah dítěte nesměňuje ke druhému dítěti, ale k rodičům. Jsou to rodiče, kteří jsou vzorem první představy dítěte o Bohu a slyšet o něm jako o dobrém, živém, velikém a velkorysém je pro dítě důležitější, než slyšet o „andělíčkovi strážníčkovi“. Jak tedy odpovídat na dětské otázky, když jsou představy o andělech spojovány spíše s obrázky, figurkami a nakupováním než s vírou? Jak mluvit s dětmi o andělech tak, aby to nebylo naivní a zastaralé? Co o nich víme? Jak vypadají? Opravdu jsou?

Existence andělů

Jsou dvě velké oblasti, ze kterých na existenci andělů usuzujeme. Jsou to biblické příběhy a naše životní zkušenost. Andělé biblických textů většinou nemívají jména a není ani přesně popsáno, jak vypadají. Není podstatné, abychom je znali a abychom věděli, jak vypadají. Podstatné je, co dělají. Andělé biblických příběhů jsou vždy spojeni s konkrétní situací, s Bohem a člověkem. Dočítáme se, že andělé s plamennými meči střeží cestu do ráje a čekají nás v Božím království, andělé navštěvují Abrahama a zachraňují Hagar z pouště, Tóbijáše anděl doprovází, radí a uzdravuje jeho blízke, Jákobův anděl s ním dokonce bojuje, andělé mají příkaz člověka nést, aby se nezranil o kámen, Mariin anděl říká „neboj se“, andělé, které viděli pastýři, zpívají „sláva na výsostech Bohu“, k Josefově promlouvá anděl ve snu, aby zachránil dítě před králem Herodem a andělé slouží Ježíšovi na poušti a posilují jej v Getsemanské zahradě. Andělé nás navštěvují a můžeme v nich zahlédnout Boha. Mluví jeho hlasem, přinášejí pomoc, ukazují cestu, ohlašují budoucí a jsou strážci a ochránci. Jsou neoddelitelně spojeni s příběhem, který o nich vypráví. Může to být příběh z Bible, i ten, který prožíváme. To je základní pravidlo, jak hovořit o andělech srozumitelně a citlivě. Není totiž třeba mluvit o nich samotných, ale vyprávět příběhy, ve kterých se objevují. Svět andělů je mnohem realističtější a všednější, než by se na první pohled mohlo zdát.

Zkušenost důvěry

Andělé nenápadně a tiše bdí nad osudem lidí a je škoda ochudit o ně dětský svět. První zkušenost s někým, kdo „nad ním bdí“, má dítě velice brzy. Nejbližší lidé jej drží za ruku, kousek poponesou, odstraní překážku, poradí, kudy jít a co obejít. Kdo hlídá malé dítě, ví, jak je důležité nespustit z něj oči, držet je, když dělá první kroky, a zvednout je, když spadne na zem. Pokud budeme „bdít“ nad dítětem jemně a ohleduplně, bude i jeho první zkušenost s člověkem, který jej chrání a vede, citlivá a

mírná. Tato zkušenost důvěry je mnohem bližší představě o andělovi než barevný kýčovitý obrázek. Když se pak jako dospělí zamyslíme, zda jsme se někdy setkali s andělem, nevybaví se nám většinou nic neobvyklého nebo senzačního. Uslyšíme druhé vyprávět o situacích, kdy jim někdo pomohl v nebezpečí, chytil je za rameno, když jako malí chtěli přeběhnout přes cestu, svezl je, když jim v noci ujel autobus a začalo pršet, donesl ztracenou peněženku, v těžké chvíli nečekaně dodal odvahu a naději nebo se jen tak zeptal, co jim chybí. Jak rozmanité jsou zážitky lidí s anděly, tak rozmanité je i zobrazování andělů. Některý je dětský a baculatý, jiný vysoký a štíhlý, některý je vznešený a sklání se a jiný otevírá náruč.

Jak s dětmi mluvit o andělech

- S dětmi si můžeme vyprávět nebo kreslit, jak si představují svého anděla. Jaký je a jak asi vypadá?
- Můžeme si prohlédnout kostel, do kterého chodíme, a podívat se, jak vypadají obrazy a sochy andělů. Můžeme si o nich vyprávět, přemýšlet, co asi dělají, co říkají, a dávat jim podle toho různá jména.
- Můžeme dětem vyprávět, kdy jsme se sami setkali s andělem.
- Můžeme dětem beze strachu odpovídat na otázky. Stačí říct nevím, ale tuším, protože jsem zažil...
- Můžeme dětem vysvětlit, proč kreslíme anděly s křídly a proč křídla k andělovi patří. Lidé si mysleli, že nebe je nahoře, a anděl, který přichází z nebe, by se na zem nedostal jinak než jako pták.

Křídla jako symbol

Ten, kdo má křídla, je svobodný, může si létat, kam chce, a být rychle tam, kde je třeba. Schovat někoho pod křídly znamená chránit jej, opatrovat a poskytnout mu bezpečí.

Křídla k andělovi patří, ale myslím, že je nepotřebuje. Vypadá totiž jako každý jiný člověk, který znenadání přijde, utěší, pohladí a pomůže.

Nevíme a ani nikdy s jistotou vědět nebudeme, jak andělé vypadají. Jisté však je, že často prožíváme neobyčejně obyčejné chvíle, kdy je nám najednou někdo nečekaně blízko a kdy my jsme blízko druhým. A to je velká věc.

článek vyšel v 5. čísle časopisu Rodinný život z roku 2005 (kráceno)

Z historie 39. část – P. Josef Bouše (10.)

Tentokrát se dočteme o nových „věcech“ zakoupených pro zdejší kostely a okolní kaple.

Jeho excelence, českobudějovický biskup Martin Josef Říha posvětil v r. 1906 dva nové oltářní kameny pro postranní oltáře sv. Františka Xaverského a sv. Anny ve farním kostele.

Také pro nově zbudovanou věšňnskou kapli byl zhotoven nový oltářní kámen. 15 K. za něj zaplatil tamní spolek. „*První pouť tam slavena 12. srpna 1906 t. j. v neděli X. po sv. Duchu r. t. Týž spolek pro zřízení tamní kaple zakoupil pro tamní kapli působením vel. P. Františka Roubíka, I. kaplana Staro-Rožmitálského 2 ornáty nové od Jos. Neškudly, bílý a červený v ceně à 56 K. Také nový missal koupen za 27 zl. I také varhánky tam koupeny od p. řídícího z Hvožďan za 45 zl. Občan Matějka Václav daroval působením vel. P. Roubíka pro tamní kapli sochu Srdce P. Ježíše 195 cm vysokou zhotovenou u firmy Krejčík v Praze za 160 zl. Kapli tu nechal spolek na zimu v říjnu 1906 vymalovat od akademického malíře Matouše z Prahy. Vymalování stálo 1000 K za práci. Přípravy a pohostění stálo as 120 K. Nový rám kolem oltářního obrazu sv. Františka Xaver. stál 200 K. (zde se pisatel spletl, neboť se jedná o obraz sv. Františka Serafinského, viz FZ 14/III – pozn.). Truhláři dáno 30 K. a jiné ještě výlohy činily 10 K. – takže stál celkem nový rám 240 K. Václav Matějka občan s manželkou Terezií zakoupil také ještě mimo uvedenou sochu jednobarevné okno s obrazem sv. Václava za 200 K. Obrazy křížové cesty od prof. Kleina od Pusteta stály (papíry) 20 K. Jeden rám k obrazu křížové cesty stál 7 K., více co přijde ještě za zasklení.“*

A pořizovalo se i jinde. „*V obci Sedlici praskl zvonek na kapli v r. 1906. I zaslán k přelití do Česk. Budějovic 26. srpna r. t. firmě Rudolfa Pernera. Vážil 26 kilogram. Nový zvonek posvěcen byl delegací od p. kanovníka Tomáše Pfausera ke cti sv. Václava a sv. Floriána. V novém zvonku je 78 % mědi a 22 % cínu, váží 26 kilogr. à 4 K. = 104 K. Nová dubová hlava a čepy, ložiska stála s pákou, protiváhou s řemenem, prostředním šroubem s okem, usazením zvonku = celkem 24 K. Výlohy se svěcením a obal stálo 5 K. Úhrnem stál zvonek ten 133 K. – Po srážce starého zvonu 22 K. po 2 K. = 44 K. musela obec doplatit 89 K. Záruka je pět let. Doprava zvonku starého drahou do Budějovic stála 1 K. 47 a zaslání stálo sem 1 K. 36 h.“*